

Forslag

til

Lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Midlertidig ophævelse af afgiften for danske varer).

Fremsat den 22. august 1977 af *Kaj Hansen* (DKP), *Jørgen Jensen* (DKP),
og *Freddy Madsen* (DKP).

I lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift), jfr. lovbekendtgørelse nr. 354 af 1. juli 1975, som ændret ved lov nr. 213 af 18. maj 1977, foretages følgende ændring:

I § 14 indsættes som nyt stykke:
„Stk. 2. I perioden fra 1. oktober 1977 til og med 30. september 1979 omfatter afgiften kun indførsel af varer og ydelser fra udlandet.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Momsen skønnes på finansloven at give 17,6 mia. kr. i 1976-77 og 20,6 mia. kr. i 1977-78 mod 14,5 mia. kr. i 1975-76. Tallene er meget påvirket af, at momsen i vinterhalvåret fra 29. september 1975 til 29. februar 1976 midlertidigt blev nedsat fra 15 pct. til 9,25 pct.

Med oplysninger i Statistisk Årbog 1976, side 470, udgjorde importmomsen i 1972 52 pct. af momsen, i 1973 53 pct., i 1974 63,6 pct. og i 1975 50,9 pct. Ved at ophæve momsen på dansk produktion vil vores konkurrenceevne forbedres, og forslaget vil derfor betyde en halvering af momsprovenuet.

De beskæftigelsesmæssige virkninger kræver en vis tid, som er påvirket af den aktuelle købekraft, lagerstørrelse og konkurrenceevne ved ikrafttrædelsen af forslaget. På 2 år vil der som følge af forslaget kunne genindføres fuld beskæftigelse.

I det følgende beskæftiger vi os udelukkende med førsteårseffekter.

Momsen forventes ifølge „Budget 77“ at udgøre 17,7 mia. kr. i 1976-77 (1975-priser). Heraf forventes moms på importerede varer at udgøre ca. 50 pct. Falder momsen væk på varer produceret i Danmark, stiger de private disponible indkomster således med 8,9 mia. kr. Med en marginal forbrugskvotepå 0,8 (Helge Brink o.a.: „Augustforliget“)

betyder det en stigning i det private forbrug på 7,1 mia. kr. Ifølge en gruppe blandt socialistiske økonomer vil en stigning i det private forbrug på 1 mia. kr. give en stigning i beskæftigelsen på 5.000. Beskæftigelsesvirkningen bliver således $7,1 \times 5.000 = \text{ca. } 36.000$.

Samtidig er importvarer blevet relativt dyrere (nemlig 15 pct.). Da priselasticiteten for importen ifølge det økonomiske råd er 1/3, betyder det et fald i den importerede mængde på 5 pct. Da vareimporten i 1975 var på 60 mia. kr., kan man groft anslå, at 2,5 mia. kr.s køb af importvarer erstattes af køb af indenlandske varer. (Effekten bliver altså ikke på fulde 5 pct., idet man må indregne den indkomsteffekt, realønsstigningen giver anledning til). Vi får altså en yderligere stigning i beskæftigelsen på $2,5 \times 5.000 = 12.500$.

Den samlede stigning i beskæftigelsen bliver således på ca. 48.500. Man må ikke glemme, at der her er tale om en førsteårseffekt, og at beskæftigelsesvirkningen givetvis vil forstærkes med tiden. Importen stiger, når realindkomsterne stiger.

Vi får også, som det ses, ud over den nævnte beskæftigelseseffekt en positiv betalingsbalanceeffekt på 2,5 mia. kr. Hvad det offentlige indtægter og udgifter angår, regner vi med, at det første år

vil give en indtægtsstigning på 450 mill. kr. (Stigende skatter på grund af stigende indkomster¹⁾). Arbejdsløshedsdagpengene falder med 2,5 mia. kr.²⁾, altså en positiv samlet effekt på 3 mia. kr., hvilket skal sammenholdes med indtægtsfaldet på 8,9 mia. kr. Det er igen en førsteårseffekt, som givetvis vil forbedres med tiden.

Det bemærkes, at lovforslaget er en genfremsættelse af et i 1. samling fremsat forslag, se Folketingstidende 1976-77, 1. samling, sp. 2558 og 3822 samt tillæg A, sp. 2471.

¹⁾ Vi er kommet frem til dette tal ved at sætte stigningen i beskæftigelsen til 50.000. Den marginale skattesats er sat til 0,45 (Helge Brink i „Juristen og Økonomen“ 1976 nr. 28), den gennemsnitlige timeløn til 35 kr., det gennemsnitlige årlige antal arbejdstimer til 2.000, det offentliges udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse til 5,1 mia. kr. og antal årlige arbejdsløse til 100.000. Herefter ser regnestykket således ud:

²⁾ Beregnet som $5,1 \times \frac{1}{2}$ - da vi regner med, at faldet i ledigheden kun falder på de forsikrede, hvorefter arbejdsløshedsdagpengeudgifterne halveres.